

A SADA, NJEMAČKA!

Od kada smo se učlanili u „Družinu“, a preko „Družine“ u IGF (Internacionalnu uniju folklornih skupina) i počeli putovati po svijetu, bila nam je velika želja nastupiti u Njemačkoj, pred našim ljudima, koji su tamo već desetcima godina, a neki su već i treća generacija u Njemačkoj. Zajednička želja većine njih je Hrvatska, pa kada oni ne mogu u Hrvatsku (za stalno!), mi smo se odazvali njihovom pozivu i odnijeli im mali dio Hrvatske u Njemačku, našom pjesmom i plesom.

Naime, na inicijativu obitelji Zvonarić (Ankice, djevojački Orban, i njezinog supruga Miodraga), dobili smo poziv Hrvatske katoličke misije „Sv. Leopold Mandić“ iz Bad Säckingena, da od 07.03.2014. g. pa do 10.03.2014. g. budemo njihovi gosti, povodom njihovog velikog blagdana Sv. Fridolina, koji je ujedno i zaštitnik Bad Säckingena, kao i cijelog tog djela pokrajine Baden - Württemberg. Sa velikim smo zadovoljstvom poziv prihvatili, premda financijski ne stojimo baš najbolje, jer smo još malo „iscrpljeni“ od puta u Kanadu, no pozivi poput ovoga se ne odbijaju!

Poslije novogodišnje pauze počele su pripreme za „Operaciju Deutschland“. Na naše veliko zadovoljstvo pridružilo nam se mnoštvo novih članova, pa je naš voditelj Emil kombinirano radio sa novim članovima i ujedno pripremao program za Njemačku. Dva tjedna prije puta voditelj nas je upozorio da provjerimo putovnice, osobne iskaznice, nošnje itd.

„Da, da, sve je u redu!“ - kao i uvijek bio je naš kolektivni odgovor, pa i moj, kao trenutno najstarijeg aktivnog člana. Došao je dan kada se pakiraju koferi, sve se zna, žena je uredila nošnju, garderoba, šljivovica, pokloni, lova - sve je spremno, kao i putovnica, i još samo blic provjera u 15:00 u četvrtak 06.03.2014. (dan prije odlaska na put) i ŠOK!!!!!! Mojoj je putovnici istekao rok valjanosti! Što sada učiniti??? U Europsku Uniju mogu, ali ne i u Švicarsku, gdje se u subotu ide na prekrasni izlet, a tamo se ne može bez putovnice. I nije toliki problem što neću moći u Švicarsku, iako mi je žao, nego treba pretrpjeti zafrkanciju: „Stipa, pa kako se to tebi moglo dogoditi?“ Eto, dogodilo se.

Krenuli smo iz Sirača u 18:00 u četvrtak 06.03.2014. g. Putovalo se cijelu noć do 10:00 u petak 07.03.2014. g.

PETAK, 07.03.2014. g.

Nakon 1200 km konačno smo stigli na cilj u Bad Säckingen, gdje su nas dočekali razdragani domaćini: Miodrag, Ankica, druga Ankica - gospođa Jukić, predsjednik Hrvatske katoličke misije „Sv. Leopold Mandić“ gospodin Marko. Odmah smo iznijeli narodne nošnje, instrumente, prtljagu iz autobusa i sve stavili u salu crkve.

Nakon domjenka uz prigodni doručak (kava, čaj, slatka/slana peciva), krenuli smo u upoznavanje i obilazak grada Bad Säckingen – a, u trajanju 1,5 - 2 sata. Najdojmljiviji je bio prelazak preko najdužeg natkrivenog drvenog mosta u Europi (203,7 m) preko rijeke Rheine u Švicarsku. Za ovo nije bila potrebna putovnica, sreća moja!

Oko 15:30, nakon obilaska grada, autobusom smo se uputili u Rheinfelden u salu Hrvatske katoličke misije „Sv. Leopold Mandić“. Ovdje nam je priređen domjenak i prigodni ručak u režiji naše Ankice Zvonarić (Orban). Skuhala je odličan čobanac! Bio je gust, a ne pust! Pomalo smo se upoznavali sa našim domaćinima kako su pristizali. Tako smo s domaćinima i odlazili na smještaj, jer nas je umor polako svladavao, i jedva smo čekali tuširanje i odmor. Bili smo smješteni u Rheinfelden - u, Wehru i Bad Säckingen – u.

SUBOTA, 08.03.2014. g.

Subota je predviđena za poludnevni izlet u Švicarsku. Tu počinju moje muke sa putovnicom! Kada sam već odlučio da ne idem kako ne bi imali probleme i ja i domaćini Ankica i Miodrag, oni su mi ujutro javili da idem jer „sto posto neće biti problema“, odlučio sam ih poslušati. Sve je bilo dobro do granice, a tada sam se, kažu, malo ušoljio kao kad neko malo dijete nešto učini. Na moju veliku sreću nisu uopće tražili putovnice i sve je dobro prošlo, hvala Bogu!!

U Švicarskoj smo prvo posjetili prekrasni tipični švicarski turistički gradić Stein am Rhein. Red, čistoća, posebna arhitektura u samom gradu. Posjetili smo muzej „Lindwurm“, u kojem je sve impresivno, jer sve je tako postavljeno kao da su ljudi sada izašli iz te kuće.

Nakon muzeja, krenuli smo na slapove rijeke Rheine, najveće slapove u Europi. Prije slapova posjetili smo dvorac „Laufen“ koji se nalazi uz same slapove. Ljepotu slapova teško je opisati, najbolje pogledajte fotografije.

U popodnevnom satima, sretno smo se vratili sa izleta u Švicarskoj. Normalno da sam najsretniji bio ja jer je sve sa putovnicom dobro prošlo!

Zajednički ručak i druženje članova KUD - a „Kamen“ sa domaćinima organiziran je u sali crkve „Heilig Kreuz“ u Bad Säckingen – u, i tom prilikom smo predali poklone od KUD – a našim domaćinima kao mali znak pažnje za sve ono što su oni za nas učinili, kako bi nama bilo što ugodnije i ljepše!

NEDJELJA, 09.03.2014. g.

To je bio udarni dan, blagdan sv. Fridolina. Već u 8:00 počeli smo se oblačiti u nošnje kako bi stigli na svečanu misu u 9:00 u crkvi „St. Fridolinmünster“ u Bad Säckingen – u. Misu je predvodio najmlađi biskup u Njemačkoj. Misa je trajala do 11:00, a nakon mise krenula je svečana procesija gradom. Za mene najveći doživljaj na ovom gostovanju - nešto veličanstveno! Mene je podsjetilo na feštu sv. Vlahe u Dubrovniku!

Mi smo išli u zasebnoj skupini Hrvatske katoličke misije. Procesiju je pratilo mnoštvo oduševljenih građana. Vrijeme je bilo prekrasno sunčano, što kažu da nije baš česti slučaj. Procesija je trajala oko pola sata.

Nakon povratka pred crkvu, imali smo druženje uz pjesmu i ples na trgu ispred crkve sa hrv. vjernicima misije i ostalim građanima. Osjetilo se da smo razgalili duše naših ljudi tamo. Svi su se željeli fotografirati sa nama, što smo im i omogućili.

Oko 12:00 smo se vratili u salu crkve „Heilig Kreuz“ u Bad Säckingen – u, gdje je bio organiziran zajednički ručak. Prije ručka smo se pomolili, zatim otpjevali „Zdravo djevo“ što je mnogima natjeralo suze u oči. Nakon ručka bila je hrvatska fešta „S Domovinom u srcu u pjesmi i plesu“! Tom prigodom priredili smo im 45 minuta našeg programa praktički bez pauze. Prikazali smo im sirački izvorni folklor, zatim su nastupali naši tamburaši, mali ženski vokalni sastav i završili smo sa „Slavonijom“. Nastup je popraćen velikim pljeskom i ovacijama prisutnih. Na molbu domaćina vratili smo se ponovno u salu, da bi nam u ime Hrv. katoličke misije zahvalio sam župnik. Po prilici ovim riječima: „I dijete se rodi, uči se hodati, vi ste došli i pokazali ste ne samo da znadete hodati, već i plesati i pjevati, da to radite ponosno, časno, s ljubavlju i radošću. Hvala vam što čuvate hrvatsku tradiciju!“

Uz priznanje, uručio je našem predsjedniku lijep poklon u kuverti (1000 eura) za KUD. Hvala njemu i Hrvatskoj katoličkoj misiji u ime svih članova KUD – a „Kamen“ Sirač!

Nakon programa i presvlačenja nastavljen je zajednička fešta uz našeg Janiku (Danijela Vaclaveka) i naše tamburaše do 20:00 kada smo krenuli na odmor jer je sutra valjalo poći kući, na put dug 1200 km i 16 sati vožnje autobusom, ali za ovakav doživljaj ništa nije teško!

Autor: Stjepan Juračić